

ПРИБАВЛЕНІЯ ДО ВИЛЕНСКОМУ ВЪСТНИКУ. KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна, ПЯТНИЦА 21-го Июля.

Wilno. PIĄTEK 21-go Lipca

		Бар. по раздѣ. Фран.		Термом.	Осмотра.	Вѣт р ѣ.		Состояніе атмосферы.	
17 дн.	Утро.	27	двой. 7,6	лин.	+	12,0	3 Слабый	Пасм. дождль.	
	По полудн.	27	— 7,4	—	+	15,6		—	Молнія облака дождь.
	Вечеръ.	27	— 7,0	—	+	11,0		—	Пасмурно.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года, за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу Ивана и Анны Лазовскихъ, съ кредиторами ихъ, поступившему по апелляция на ревізію послѣ рѣшенія Эксдывизорскаго Суда 17 Декабря 1825 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдывизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: должниковъ Ивана и Анны Лазовскихъ, Завилейскаго Декана Ксєндза Виктора Завадзкаго, Агату Янушевскую, Изабеллю Веригояну, Теодору мать, Ульяна сына, Александра и Еву дочера Родзѣвичовъ, Михаила и Екатерину Скартковскихъ, Бригиду Пленковскую и детей ея, Фадѣя Чарноцкаго, Иосифа Бальцевича, Людвигу Подковскаго, Каролину Каменскую, Устину Сапунову и дѣтей ея, Михаила Жебровскаго, Норберта Климавскаго, Устия, Александра, Антома и Иоганну Кульвинскихъ, Еврея Гаршу Мовшовича, Натенсона или его наследниковъ, Станислава и Теклю Плотровичевъ, Казимира Юшкѣвича, Доктора Якова Лейбошица и Еврея Виленскаго Купца Саломона Герца Реймана, Матѣя Усиловича, Устена Высоцкаго, Антояну Грифинову, Антома Скандера и жену его, Казимира и Теклю Нѣлиповичовъ, Антома Сульженку, Устину и Амброзія Гулевскихъ, Станислава Дмоховскаго, Феодозія Козловскаго, наследниковъ Томаша Верниковскаго, Маріянну Плотровичову и Иосифа Плотровича, Ивана и Екатерину Ставѣвичевъ, Фердинанда Шпацнагеля, Иосифа и Францишку Антоновичевъ, Фертулату Зенковичову, Викентію Сверхевскаго, наследниковъ Ивана Минкѣвича жену его Агату и дѣтей: Петра, Иосифа и Каролину Минкѣвичовъ, Вавржияца Путкамера, Екатерину мать и сына Фадѣя Собанскихъ и Марцеля Талата, Леопольда и Ромуальда Домбровскихъ, Игнатія и Ивана Польковскихъ, Семена и Елисавету Ейдмонтвѣ, наследниковъ Оскарковой, Подполковника Михаила, Маіора Иосифа и Венедикта Хржановскихъ, Викторію изъ фамиліи Хржановскихъ Гроховскую и Варвару Хржановскую, Иоганну Польковскую, Тита Кѣлша, Иосифа и Гертруду Богдановичовъ, Томаша и Розалію Перковскихъ, Виленскую Капитулу и Настоятеля Годуциской плебаніи съ крестьянами, Ивана Видзидзкаго, Михаила Костровицкаго, наследника Еврея Матѣя Мовшовича, Свенцянскаго Еврея же Хаима Матѣевича, Еврейку города Свенцля Фейгу Вольфову, Виленскихъ Канониковъ Ксєндзовъ Войдѣха Знаѣровскаго и Михаила Антушкѣвича, Марціяну Буловскую, Казимира Абрамовича, Настоятеля Свенцянской Альтаріи, Игнатія и Фадѣя Оймуцанскихъ, Христофора Палочевскаго, Ивана Ставѣвича, Иосифа Новицкаго Ксєндза Каноника Кѣлша, Юрія, Северина и Христофора Гоувальдовъ, Францишка Малашевскаго, Фердинанда Контрима, Варбару Чарошевскую, Мартина Завадзкаго, Антома Буковскаго, Францишка Нѣлиповича, Францишка Плотровскаго, Настоятеля Полускаго Ксєндза Рудзидзкаго, Иосифа Польковскаго, Оууфрія Польковскаго, Викентія Довгяллу, Ульяна Наркѣвича, крестьянъ Свенцянской Альтаріи Иосифа Рестениса и Томаша Чучурку; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго Апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдывизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, Апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. W skutek Uказу Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N. 15, Wilńska Izba Cywilnego Sądu, w rzecz, konkursowej sprawy, Obywateli Święciański-go Powiatu Jana i Anny Łazowskich, z ich kredytarami, postąpionej za appellacją na rewizję po wyroku Exdywizorskiego Sądu 17 Grudnia 1825 roku, zawiadam a wszystkie mające udział w tej sprawie osoby, tak zadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu; jako i niezadowolone, a mianowicie: dłużników Jana i Anny Łazowskich, Zawilejskiego Dziekana Księdza Wiktora Zawadzkiego, Agatę Januszewską, Izabellę Werybówną, Teodorę matkę, Juliana syna, Alexandrę i Ewę córki Rodziewiczów, Michała i Katarzynę Skrutkowskich, Brygidę Pienkowską i jej dzieci, Tadeusza Czarnockiego, Jozefa Balcewicza, Ludwika Polkowskiego, Karolinę Kanińską, Justynę Sapunową i jej dzieci, Michała Zbrowskiego, Norberta Klimajskiego, Justyna, Alexandra, Antoniego, i Johanne Kalwińskich, Żyda Herszę Mowszowicza, Natensona lub jego sukcesorów, Stanisława i Teklę Piotrowiczów, Kazimierza Juszkiewicza, Doktora Jakóba L j ooczyca i Żyda Wileńskiego kupca Salomona Herca Hejmana, Macieja Usiłowicza, Justyna Wysockiego, Antonią Gryfinową, Antoniego Skindera i żonę jego, Kazimierza i Teklę Nielipowiczów, Antoniego Sulzenkę, Justyna i Ambrozego Gumowskich, Stanisława Dmochowskiego, Teodora Kozłowskiego, sukcesorów Tomasa Wiernikowskiego, Maryannę Piotrowiczową i Jozefa Piotrowicza, Jana i Katarzynę Staniewiczów, Ferdynanda Szpicnagela, Jozefa i Franciszkę Antonowiczów, Fortunatę Zienkowiczową, Wincentego Swierzewskiego, sukcesorów Jana Minkiewiczów, żonę jego Agatę i dzieci: Piotra, Jozefa i Karolinę Minkiewiczów, Wawrzyńca Putkamera, Katarzynę matkę i syna Tadeusza Sobaniskich i Marcellego Talata, Leopolda i Romualda Dombrowskich, Ignacego i Jana Polkowskich, Symona i Elżbietę Ejdmontów, sukcesorów Osierkowej, Podpółkownika Michała, Majora Jozefa i Benedykta Chrzanowskich, Wiktorję z Chrzanowskich Grochowską, Barbarę Chrzastowską, Johanne Polkowską, Tytusa Kielpszą, Jozefa Giertrudę Bohdanowiczów, Tomasa i Rozalję Perkowskich, Wileńską Kapitułę i Przełożonego Goduciszkiej plebanii z kredytarami, Jana Widzidzkiego, Michała Kostrowickiego, sukcesorów Żyda Matysa Mowszowicza, Święciańskiego Żyda Chajma Matysowicza, Żydówkę M. Święcian, Fzjęgę Wolfową, Wileńskich Kanoników Wojciecha znamierowskiego i Michała Antuszkiewicza, Maryannę Bukowską, Kazimierza Abramowicza, Przełożonego Święciańskiej Altaryi, Ignacego i Tadeusza Ojmuciańskich, Krzysztofa Paloczewskiego, Jana Staniewicza, Jozefa Nowickiego, Xiędza Kanonika Kielpszą, Jerzego, Seweryna i Krzysztofa Houwaldów, Franciszka Miłaszewskiego, Ferdynanda Kontryma, Barbarę Czarnowską, Marcina Zawadzkiego, Antoniego Bukowskiego, Franciszka Nielinowicza, Franciszka Piotrowskiego, Przełożonego Poluskiego Ksędza Rudnickiego, Jozefa Polkowskiego, Onufrego Polkowskiego, Wincentego Dowgiałły, Juliana Narkiewicza, Włościan Święciańskiej altaryi Jozefa Rostenisa i Tomasa Czuczurkę; — w tym celu ażeby wszystkim wymienieni korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla następczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procedowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedańnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 r.) wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi wyjaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw Porządku, stanowi

Палату на основаніи 2527 ст. X. Тома Свода Гражданскихъ Законовъ (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу подаваемыхъ соперниками ихъ прошеній, но по минованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. — При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ назначенный годовыи срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ Апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами оставшися безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ все невыгодное для нихъ послѣдствіе, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацынко.

Въ долж. Столоначальника К. Орловскаго. (367)

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N 15 Виленская Палата Гражданскаго Суда, по Конкурсному дѣлу Помѣщика Свенцянскаго Уѣзда Адольфа Свенцянскаго съ кредиторами его, поступившему по апелляціи на ревизию послѣ рѣшенія Эксдывизорскаго Суда 6 Февраля 1834 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдывизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: должника Адольфа Свенцянскаго, Серафиму Богдановичу, дочь ея Маріанну Боліову и племянницу Терезію Боліову, Іосифа Сквѣрчинскаго, Феликса Мѣржеевского, Доктора Рудольфа Гузе, Доктора Михаила Торчинскаго, Елеовору Мокржецкую, Графа Ковстантина Тызенгауза, Іосифа Гойжевскаго, Анну Шимкову, Марціана Бучинскаго, Винценту Марциановскую, Андрея Скодронскаго, Станислава Яновскаго, Антона Торчинскаго, Ивана Ольшевскаго, Іосифа Курковскаго, Елисавету Нѣвровичу, Екатерину Ковичу, и Казиміру Нартовскую, Доминика и Петра Дерскиховъ, Ивана Черныча, Франциска Злотковскаго, Игнатія Контрима, Елисавету Вишковскую, наследниковъ Павла Одынца Кастаня и Елисавету Одынцовъ, Марію Высоцкую, Теофилю Родзвичову, Ивана и Франциска Гродзювъ, Сигисмунда Яковскаго, наследниковъ Людвигъ Рыдзевскаго Александръ, Юлію Бригаду и Камалію Рыдзевскихъ, Антона Родзвичъ, Почобута, Фердинанда Контрима, Ивана и Анастасію Цашевскихъ, Фаддѣя Навсюца, Викентія Бортиевича, Настоятеля Шиланской Альтаріи, Виленскихъ Ксендзовъ Августяновъ, Настоятеля Іезуитской Церкви, Настоятеля Вендзигольской Церкви, Настоятеля Колонтаевской альтаріи, Настоятеля Шенбергской церкви, Попечителя Душескаго Госпиталя, Настоятеля Раковской альтаріи, Настоятеля Ковенской альтаріи, Виленскихъ Ксендзовъ Кармелитовъ Борыхъ, Виленскихъ Монаховъ Визитокъ, Монахию Виленскаго Монастыря Бервардинокъ на Заречьи Викторію-Колету Кувицкую, Ксендзовъ Бервардиновъ, Воложинскаго Монастыря, Настоятеля Нестаниской церкви и Теодію Бравову; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовыи срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдывизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату, на основаніи 2527 ст. X. Т. Свода Закон. Граж. (изд. 1842 г.) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ

ревизионную инстанцію, а прето не будетъ отъ нихъ потребована заднихъ объясненій или зарзутовъ пртеиво поданымъ черезъ пртеивне ихъ стороны просбамъ, лезъ по уплыненію закресленого выѣеъ термину, прзыстѣи въ простъ одъ розпратренія и розстрзыненія справы, въ томъ ксзталце, въ какомъ сіе наоъвчасъ окаѣе; прзычѣмъ Ізба застрзге, ѣеъ језелі рзечѣне документа зъ транзлацаыми не бѣдѣ прдзставлене до Ізбы прзъ стороны прсдѣрујѣе, въ цагу окрѣсленого выѣеъ роцнего термину, ктѣры ма сіе лічыѣ одъ даты пѣрвшего выдрукования нинѣеъшего оглѣшенія въ Курьерѣ Вилѣнскимъ, тѣды апеллаторы чзылі незадоволѣні зъ вырѣковъ Саду 1-го стопня, нараѣа сами себѣ на те настѣпства, ѣеъ апеллацаыне ихъ позвы, јако не wsparѣе доводамы и документамы, позостая безъ јаднего skutku, і обѣзтованы прзъ нихъ въ тыхъ позвахъ вырѣк, прзыпроводзены бѣдѣе до налеѣытего skutku; задоволѣне заѣеъ стороны, бѣдѣе mussten прзыпсаѣе власнѣеј винѣеъ всзшыкыне помыслне дла нлхъ skutky, ктѣре могу вынлкнѣеъ въ часѣ розстрзыненія ихъ справы въ Ізбѣ за самѣи і тылкѣ доводамы једнѣеј жалующей стороны, і за тѣмы папѣерамы, јакѣ сіе знајдовѣлы въ Садые 1-го стопня.

Assessor Olechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

Въ обовязку Началака стола К. Орловскаго. (367)

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w sprawie konkursowej Obywatela Święciańskiego Powiatu Adolfa Święcickiego z jego creditorami, postąpiónej za appellacją na rewizy, po wyroku Exdywizorskiego Sądu 6 Lutego 1834 roku, zawadania wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jak i zadowolone, a mianowicie: dłużnika Adolfa Święcickiego, Serafinę Bohdanowiczową, jej córke Maryannę Bolowę z siostrzenicą, Teresę Bolową, Józefa Skwierczyńskiego, Felixa Mierzejewskiego, Doktora Rudolfa Guze, Doktora Michała Torczyńskiego, Eleonorę Mokrzecką, Habiego Konstantego Tyzenhauza, Józefa Goźzewskiego, Annę Szyszkową, Maurycego Buczyńskiego, Wincentę Marcinowską, Andrzeja Skowrońskiego, Stanisława Janowskiego, Antoniego Torczyńskiego, Jana Olszewskiego, Józefa Kurkowskiego, Elżbietę Niewiarowiczową, Katarzynę Kotwiczową i Kuzimirę Nartowską, Dominika i Piotra Derszkofów, Jana Czerniewicza, Franciszka Zlotkowskiego, Ignacego Kontryma, Elżbietę Wiskowską, successorów Pawła Odyńca Kajetana i Elżbietę Odyńców, Maryę Wysocką, Teofilę Podziewiczową, Jana i Franciszka Grodziów, Sygismunda Jankowskiego, successorów Ludwika Rydzewskiego Alexandra, Julię, Brygidę i Kamilę Rydzewskich, Antoniego Rodziewicza, Poczubuta, Ferdynanda Kontryna, Jana i Anastazyę Ciszewskich, Tadeusza Nawsiuca, Wincentego Bortkiewicza, Przełożonego Szwajcarskiej altaryi, Wileńskich Księży Augustyanów, Przełożonego Jeziorzkiego Kościoła, Przełożonego Wendziagolskiej Cerkwi, Przełożonego Kolontajewskiej altaryi, Przełożonego Stenbergskiej Cerkwi, Przełożonego Dusickiego Szpitala, Przełożonego Rakowskiej altaryi, Przełożonego Kowieńskiej altaryi, Wileńskich Księży Karmelitów Bosych, Wileńskich Panien Wszytek, Maiszkę Wileńskiego Klasztoru Bernardynek na Zarzezu Wiktoryę-Kolętu Kunickę, Księży Bernardynów Wolożynskiego Klasztoru, Przełożonego Nestaniskiej Cerkwi i Teklę Brantową; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla natręczenia im ulgi, w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów; obok z tranzlacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni są złożyć w Izbie na moc 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 roku), wraz ze szczegółowemi Prosbami i dokładnemi objaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a przo nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwne ich strony prosbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczem Izba za-

ревізійную інстанцію и потому не будетъ уже требоватьъ отъ нихъ объясненій или возраженій противу подаваемыхъ соперниками ихъ прошеній, но по мавованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступитъ къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвараеть, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ все невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацынко.

Въ долж. Столоначальника К. Орловскій.

Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года, за N 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу покойнаго Помѣщика Троцкого Уѣзда Ивана Згѣрскаго съ кредиторами его, поступившему по апелляціи на ревзію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 28 Июни 1839 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда такъ и довольныхъ оными, а именно: Наслѣднику Ивана Згѣрскаго, Людвигу Рачанскую, крестьянъ Графа Николая Зубова, Михаила Зубова, Михаила Войткѣвича и Графа Платона Зубова, Матвѣя, Казимира, Викентія и Гаудента Войткѣичовъ, Барона, Флоріана Кобылянскаго, Станислава Гржемескаго, Марцелія Лыку, Венедикта Ющкѣвича, Іосифа Лекиѣвича и Ниполита Крашевскаго; — за тотъ предметъ, чтобы все они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовый срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоворевіи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактныхъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства обязаны представить въ Палату, на основаніи 2527 статьи X Т. Свода Законовъ Гражданскихъ (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку составляетъ ревізійную инстанцію и потому не будетъ уже требоватьъ отъ нихъ объясненій или возраженій противу подаваемыхъ соперниками ихъ прошеній по мавованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступитъ къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвараеть, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами останутся безъ всякаго дѣйствія, а обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ, все невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретарь К. Пацынко.

Въ должности Столоначальника Орловскій.

(367)

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго

судега, że jeżeli rzeczony dokumenta z translacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli nie zadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowany przez nich w tych pozwach wyrok, przeprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomysłne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ich sprawy w Izbie za samymi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.

S-kretarz K. Pacynko.

W Obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski.

(367)

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku, za N 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy zmarłego Obywatela Trockiego Powiatu Jana Zgierskiego, z jego kredytorem, postąpionej za appellacją na rewizję po wyroku Exdywizorskiego 28 Czerwca 1839 roku, zawiadamia wszystkie interesowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu tak i zadowolone, a mianowicie: Successorów Jana Zgierskiego, Ludwikę Raczyńską, Włościan Hrabiego Mikolaja Zubowa, Michała Wojtkiewicza i Hrabiego Platona Zubowa, M. cteja, Kazimierza, Wincentego i Gaudentego Wojtkiewiczów, Barona Floryana Kobylińskiego, Stanisława Trzemeckiego, Marcellego Łykę, Benedykta Juszkiewicza, Józefata Leńkiewicza, i Hipolita Kraszewskiego; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków dla następczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Sądach 1-go stopnia, jako to: autentycznych predażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z translacyami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na piśmie winni złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyi 1842 roku), wraz z szczegółowemi prosbami i dokładaemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na względzie, że Izba podług przepisane go w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanych przez przeciwnie ich strony prósbom, lecz po upływieu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczem Izba zastreżega, że jeżeli rzeczony dokumenta z translacyami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowolone z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te następstwa, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowany przez nich w tych pozwach wyrok, przeprowadzony będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomysłne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ich sprawy w Izbie za samymi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor Olechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski.

(367)

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem

звата отъ 8 Января 1843 года, за N 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу покойнаго Помѣщика прежде Валкомирскаго а нынѣ Свенцянскаго Уѣзда Барона Фердинанда Франка, съ кредиторами его, поступившему по апелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Эксдивизорскаго Суда 27-го Мая 1839 года извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдивизорскаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Барона Фердинанда Франка Елеонору Франкъ, Доминика Свенцкаго, Доминика Вильдевича, Антона Пашкѣвича, дочерей умершаго Юсифа Ермана Пракседу Ерманову, Аннѣлю Домбровскую и Марію Жилевичову, Фадѣя Грабовскаго, Венедикта Лесницкаго, Еврея Давида Пейсаховича Рапорта, Подполковника Карла Комаевскаго, Діонизія Стефановича, Ромуальда Малецкаго, Франца-Вильгельма-Христофора Фольдер Рекке, Фердинанда Фомъ деръ Бринкъ, Импольта и Елену Лукашевичовъ, Игнатія, Людвигу, Изабелю и Екатерину Лукашевичовъ; Антона и Розалію Княжевичовъ, Ивана и Дороту Чарноцкихъ, наслѣдниковъ Франца и Цецыліи Одынцовъ, Вацлава, Сифію, Михайлу Франца и Павлину Одынцовъ, Θεодора Ропца, Ивана Каменскаго, Ивана Хрисцивича, Андрея Швейковскаго, Михаила Фельдмана, Ивана Кржечковскаго, Клеменса Госаевскаго, Рахелю Добкѣвичову, Фридриха Клингенберга, Каэтана Арамовича, Амброзія Козѣла, Попечителя Бѣлорусскаго Округа по претензіи Виленскаго Дворянскаго Иститута, Настоятеля Купиской церкви и тамошняго Госпиталя, Настоятеля Виленской С. Степана алтаря, Настоятеля Кукуцкой церкви, Фридриха Фомъ деръ Бринкена, Доминика Малецкаго, Александра Кулешу, Ивана Кржечковскаго, Игнатія Ольшанскаго, Графа Венедикта Мориконія или его наслѣдниковъ, Устина и Александра Пашкѣвичовъ, Франца Городецкаго, вольнаго челоѣка Якова Юргелянуса, Михаила Гейбовича, Александра де Романъ или его наслѣдниковъ, Александра Лавинскаго или его наслѣдниковъ, Томаша Рейзера или его наслѣдниковъ, Евреевъ: Гирши Додовича и Шліому Мовшовича или ихъ наслѣдниковъ, Еврея Рубина Янкеловича или его наслѣдниковъ, Александра Быстрама, Устина, Юсифа и Едуарда Мицкѣвичовъ; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи выше означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовыи срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдивизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обяваны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Тома Свода Зак. Гражданскихъ (изд. 1842 года), при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точныхъ поясненіемъ, тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію, и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по минованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами, не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовыи срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то всѣ ихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой Степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольныя же стороны, должны будутъ отвѣсти къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны, и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель Олехновичъ.

Секретаръ К. Пацынко.

Въ должности Столоначальника К. Орловскій. (367)

8 Stycznia 1843 roku, za N 15. Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy zmarłego Obywatela przód Wilkomirskiego a teraz Święciańskiego Powiatu Barona Ferdynanda Franka, z jego kredytarami, postąpionej za appellacją na rewizję po wyroku Exdywizorskiego Sądu 27 Maja 1839 roku, zawiadania wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu jako zadowolone, a mianowicie: Sukcesorkę Barona Ferdynanda Franka Eleonorę Frank, Dominika Siesickiego, Dominika Wildzewicza, Antoniego Paszkiewicza, córek zmarłego Józefa Erdmana Praxedę Erdmanową, Anielę Dombrowską i Maryę Zylewiczową, Tadeusza Grabowskiego, Benedykta Lesnickiego, Żyda Dawida Pejsachowicza Raporta, Podpółkownika Karola Komajewskiego, Dyonizego Stefanowicza, Romualda Maleckiego, Franciszka-Wilhelma-Krzysztofa Von der Rakke, Ferdynanda Von der Brynck, Hpolita i Helenę Łukaszewiczów, Ignacego, Ludwika, Izabellę i Katarzynę Łukaszewiczów, Antoniego i Rozalę Książewiczów, Jana i Dorotę Czarnockich, sukcesorów Franciszka i Cecylii Odyńców, Wacława, Zofię, Michałinę i Paulinę Odyńców, Teodrego Roppa, Jana Kamińskiego, Jana Chryscinicza, Andrzeja Szwejkowskiego, Michała Feldmana, Jana Krzeczковского, Klemensa Gosniewskiego, Rachelę Dobkiewiczową, Frydrycha Klingenberga, Kajetana Aramowicza, Ambrożego Koziellę, Kuratora Białoruskiego Okręgu po pretezasji Wileńskiego Dworzańskiego Instytutu, Przełożonego Kupiskiego w stopniu i tamecznego szpitala, Przełożonego Wileńskiej Sto Stefańskiej alcyryi, Przełożonego Kukuciskiej Cerkwi, Fryderyka Von der Brynckona, Dominika Maleckiego, Alexandra Kuleszę, Jana Krzeczковского, Ignacego Olszańskiego, Hrabiego Benedykta Morykoniego lub jego sukcesorów, Justyną i Alexandrą Paszkiewiczą, Franciszką Hrodackiego, wolnego C.łowieka Jakuba Jurgielanisa, Michała Hejbowicza, Alexandra de Roman lub jego sukcesorów, Alexandra Łapińskiego lub jego sukcesorów, Tomasz Rejzera lub jego sukcesorów, Żydów Hirsę Jodowicza i Szłomę Mowszowicza lub ich sukcesorów, Żyda Rubina Jankielowicza lub jego sukcesorów, Alexandra Bystrama, Justyną, Józefa i Edwarda Mlekiewiczów; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków, dla nastręczenia im ulgi w ułożeniu spraw appellacyjnych, dopomagali też ku temu i ze swęj strony, przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkie stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie procederowania w Exdywizorskim Sądzie, jako to: autentycznych przedańnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, obok z tranzlacjami na język Rossyjski; jakowe to dowody, na pśmie wiśni są złożyc w Izbie na mocy 2527 art. X. Tomu Układu Praw Cywilnych (edycyj 1842 roku), wraz ze szczegółowemi prośbami i dokladnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, ua których opierają swe pretezasje, mając to na wzglądzie, że Izba podług przepisanego w Zbiorze Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a przeto nie będzie od nich potrzebowała żadnych objaśnień lub zarzutów przeciw podanym przez przeciwnie ich strony prośbom, lecz po upłynieniu zakreślonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, w tym kształcie, w jakim się naówczas okaże; przyczem Izba zastrzega, że jeżeli rzeczony dokumenta z tranzlacjami nie będą przedstawione do Izby przez strony procederujące, w ciągu określonego wyżej rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim, tedy appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroków Sądu 1-go stopnia, narażają sami siebie na te następstwa, że appellacyjną ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, przyprawdowany będzie do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie niepomysłne dla nich skutki, które mogą wyniknąć w czasie rozstrzygnięcia ich sprawy w Izbie za samemi tylko dowodami jednej żalującej się strony, i za temi papierami, jakie się znajdowały w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor Ołechnowicz.

Sekretarz K. Pacynko.

W obowiązku Naczelnika stołu K. Orłowski. (367)